

Štórski

ŽELEZAR

25. november 1964
Št. 11 Leto IV

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE ŠTÓRE

IZVRŠITEV LETNEGA PROIZVODNEGA PLANA
za mesec oktober 1964

	%
Elektroplavž	88,6
Jeklarna	81,3
Valjarna	83,3
Siva livarna	83,5
Livarna valjev	85,8
Obdelovalnica valjev	76,8
Šamotna	84,8

SKUPAJ PODJETJE (brez gredic) 87,7

ŠTÓRSKI ŽELEZAR, Glasilo delovnega kolektiva Železarnarne Štore — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik Stane Ocvirk — Uredniški odbor: Janez Barborič, Dušan Burnik, Friderik Jernejšek, Anton Mackošek, Rajko Markovič, Stane Ocvirk, Stane Sotler, Niko Zakonjšek in Ivan Zmahar — Tiska CP »Celjski tisk« Celje

Važen mejnik

V burni zgodovini jugoslovanskih narodov pomeni 29. november 1945 enega najvažnejših mejnikov. Zgodovinski sklepi zasedanja Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije so presenetili ves svet, tako važne odločitve pravih predstavnikov jugoslovanskih narodov so osupnile naše zaveznike. Drugo zasedanje AVNOJ se je vršilo v bosanskem mestecu Jajcu med šestu sovražnikov očenjivo in nihče v svetu ni pričakoval, da bodo naši narodi, ki so junaško odbijali vse napade okupatorjevih podivjanih tolpe, vzporedno z borbo za ohranitev golega življenja, skrbeli tudi za politične rešitve mnogih vprašanj, ki so dotle trla naše ljudi. In v jeku najhujših borb so odposlanci naših narodov sporočili v svet zelo važne državniške odločitve kot so npr.: AVNOJ, vrhovno zakonodajno in izvršno narodno predstavniško telo Jugoslavije ter Nacionalni komitet osvoboditve Jugoslavije sta postala začasna organa vrhovne ljudske oblasti; pobegli vladi so bile odvzete pravice, da zastopa Jugoslavijo, kralju Petru pa je bil prepovedan povratek v Jugoslavijo, dokler o tem ne odloči ljudstvo na svobodnih volitvah; Jugoslavija naj se zgradi na federalni podlagi. To je pomenilo torej odločen in korenit obračun s starim, s staro družbeno in socialno ureditvijo, položeni so bili temelji novi, pravi ljudski državi. Ljudstvo je odločilo, da si bo samo krojilo svojo usodo. Svet je strmel, kaj takega pač ne bi pričakovali od balkanskih ljudstev. Marsikdo je v besu iskal potrditve takih alarmantnih vesti, mnogi so nas pomilovali, našli so se tudi taki, ki so smatrali take odločitve za prenačljene in kratkoročne, nihče od takih kratkovidnežev ni pričakoval, da bodo jugoslovanski narodi te zgodovinske odločitve svojih predstavnikov tudi tako odločno branili in uveljavljali. Naše ljudstvo pa je še z večjim zanosom stopalo v borbene vrste zmagovite armade in še z večjo odločnostjo gradilo in utrjevalo ljudsko oblast. Mreža organov ljudske oblasti je postajala vse bolj gosta pa čeprav je okupator še poostiril nasilje in še bolj množično moril ter zastrahoval. Za nas ni bilo poti nazaj, ni bilo popuščanja, ne odstopanja od začrtane poti k lepši bodočnosti. Treba je bilo doprinašati nove in nove žrtve, dokler nismo končno

svobodno zadihali in pričeli z novimi napori celiti rane štiriletnih krvave vojne, obenem pa graditi temelje in ustvarjati pogoje za novo, lepo svobodno življenje. Nova Jugoslavija je zaživela povsem drugačno življenje, mimo načrtov vseh tistih sil, ki so imele svoje račune z našo domovino pa jim je ljudska odločnost te račune prekrizala. Nezadržno gredo svobodni ljudje Titove Jugoslavije svojo pot, uvajajo in krepijo nove družbene odnose, uvedejo delavsko samoupravljanje, gredo še dalje, v novi ustavi potrdijo osvoboditev človeka od izkoriščanja in samovolje. Ekonomska osvoboditev dela, nova velika pridobitev delavskega razreda Jugoslavije, to je nova, za nas pa poglavitna družbeno-ekonomska kategorija, ki čisto po svoje izraža doseženo stopnjo osvoboditve dela v naši državi. Kakor so se lahko med narodno-osvobodilno vojno od naših narodov marsikje naučili, kako se je treba boriti proti okupatorju, tako se zdaj pri nas učijo, kako je treba uvajati družbene odnose, ki ustrezajo delavskemu razredu. Vloga in položaj delavskega razreda, delovnih skupnosti, pogoji in vsebina socialistične demokracije, to je tisto, kar prinaša novega v naš družbeno-ekonomski in politični sistem, v katerega se vse bolj vživljamo in mu dajemo naš svojstven pečat.

Jugoslavija, kakršno smo ustvarili in oblikovali z nedopovedljivimi napori in žrtvami, je danes v svetu cenjena in spoštovana, ker zagovarja načelo miroljubnega sodelovanja in stoji trdno na strani vseh narodov, ki se bore proti podjarmljanju in izkoriščanju, proti konolializmu in imperializmu. Nesebično pomoč pa nudi naša država vsem narodom in državam, ki so se otrešli tujega jarma in smelo korakajo v novo življenje.

Samo dosleden boj in uveljavljanje novih oblik družbenih odnosov, vztrajnost v premagovanju ovir, trdno zaupanje v lastne sile so nam in nam še zagotavljajo dosego postavljenih ciljev.

Ko letos ob prazniku Republike zopet ponosno zremo na prehojeno pot in dosežene rezultate naših naporov, se moramo zavdati, da je treba po začrtani poti nezadržno naprej, nenehno je treba iskati novih oblik in novih spodbud za uveljavljanje in krepitev našega sistema.

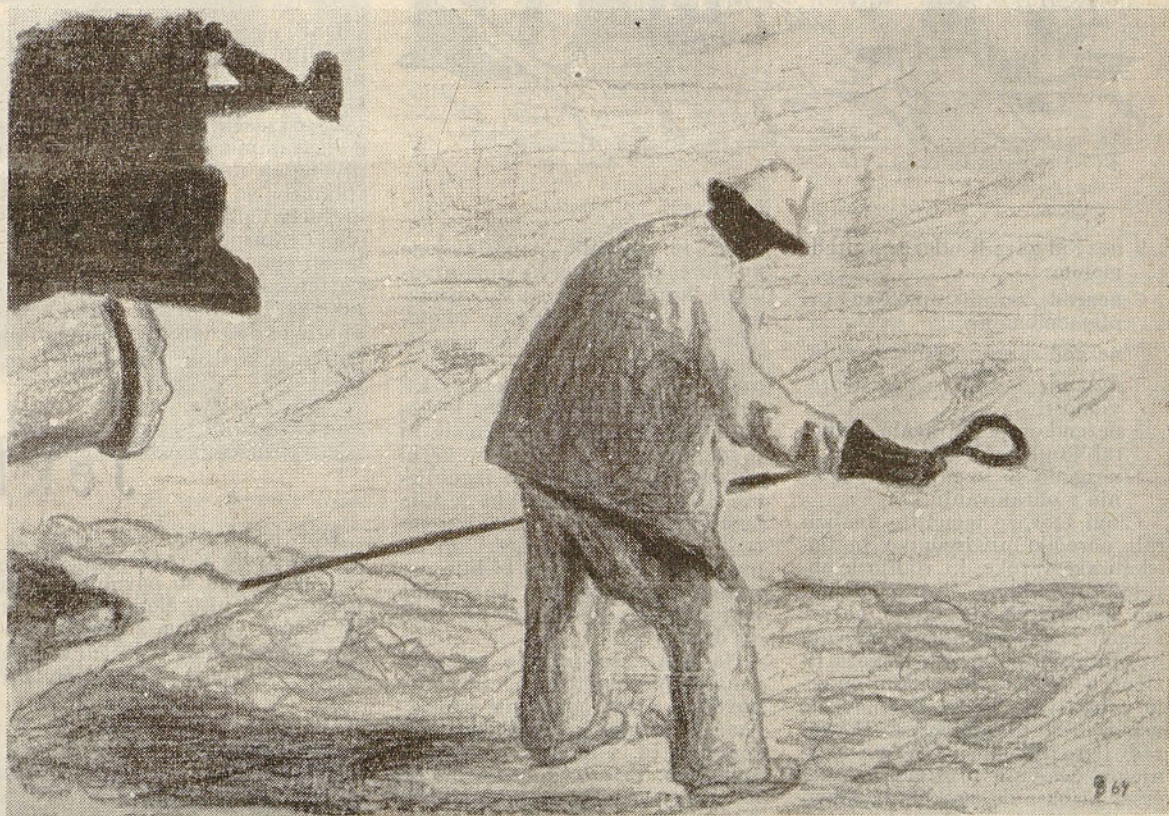
Z rekonstrukcijo podjetja bomo nadaljevali

Naš kolektiv je konec meseca septembra neprijetno prizadela vest, ki smo jo zvedeli iz dnevnega tiska in radijskih poročil, namreč to, da je upravni odbor Splošne gospodarske banke v Ljubljani sklenil odpovedati pogodbo z Železarno Štore za pokritje 35 % udeležbe k zveznim investicijskim sredstvom. Tem novicam je v začetku oktobra sledil še pismeni sklep Splošne gospodarske banke o odpovedi kreditne pogodbe z Železarno Štore.

Ker pomeni rekonstrukcija podjetja predvsem izboljšanje delovnih pogojev naših ljudi, povečanje ustvarjalnih možnosti in vključitev v perspektivni razvoj jugoslovanske črne metalurgije. Ustavitev rekonstrukcije bi pomenila ogromno gospodarsko škodo, na drugi strani pa stagnacijo in odmiranje kolektiva Železarnarne Štore.

Svoje stališče je kolektiv posredoval vsem pristojnim republiškim organom s poudarjeno pripravljenostjo, da je potrebno

investicijske banke, da se sklenjeni mednarodni aranžmaji ne morejo preklicati in da Investicijska banka ostane pri svoji kreditni pogodbi, to je, da krije 65 % investicijskih sredstev, pa je bil po daljši razpravi soglasno sprejet sklep da se rekonstrukcija Železarnarne Štore nadaljuje tako, da se bodo dosegle po investicijskem programu postavljene proizvodne količine in ekonomski efekti. Nadaljnji sklepi so bili, da se izvrši ponovna revizija investicijskega

Sklep o odpovedi kreditne pogodbe je prizadel kolektiv tembolj zato, ker je prav Železarna Štore doslej vplačala v obveznice pri Splošni gospodarski banki več kot eno milijardo svojih sredstev in se obvezala, do bo do leta 1967 vplačala še okrog 2 milijardi dinarjev.

Že takoj po objavljenih vesteh o odpovedi kreditne pogodbe, ki naj bi romenila ustavitve rekonstrukcije in izgradnje, so obravnavali nastali položaj organi upravljanja in politične organizacije v podjetju. Sprejet je bil sklep, da od začete rekonstrukcije ni možno več odstopiti, da pa je potrebno spričo težke finančne situacije in potrebnimi splošnimi restrikcijami na področju investicijske izgradnje najti s Spl. gospodarsko banko najugodnejšo rešitev. Prav gotovo je jasno, da ni mogoče prenehati z rekonstrukcijo podjetja, ne samo zaradi tega, ker so sklenjene že pogodbe za projektiranje, izvajanje gradbenih del in izdelavo domače ter uvozne opreme v vrednosti preko 6,5 milijard dinarjev, pač pa zato,

skupno reševati problematiko investicijske izgradnje v našem podjetju. Predvsem je podjetje pripravljeno za ublažitev trenutne finančne situacije spremeniti dinamiko izgradnje tako, da bi se izgradnja drugega elektroplavža skupno z rekonstrukcijo aglomeracije in rudnega dvora ter pripadajočimi energetskimi objekti podaljšala na leto 1967 in 1968. V manjši meri pa bi se raztegnila tudi rekonstrukcija nekaterih drugih obratov. S takšno spremenjeno dinamiko izgradnje, bi se predvsem finančno razbremenili leti 1965 in 1966, saj je bilo po prvotnem planu predvideno, da se bo v teh dveh letih potrošilo več kot 70 % vseh investicijskih sredstev.

V oktobru so se vršili sestanki z razpravami med predstavniki Splošne gospodarske banke in Železarnarne Štore, da bi se skupno poiskala najugodnejša rešitev nastalega problema. Dne 24. oktobra 1964 pa je bil v Beogradu sestanek predstavnikov Jugoslovanske investicijske banke, Splošne gospodarske banke in Železarnarne Štore. Ker je bilo stališče In-

programa in eventualno najde možnost skrčenja obsega neproduktivnih objektov ter da se skupno s Splošno gosp. banko v Ljubljani, Komunalno banko v Celju in Železarno Štore prouči vprašanje pokrivanja vseh podražitev investicijskih del, ki v teku same izgradnje nujno nastajajo.

Glede na to, da je Jugoslovanska investicijska banka sporazumna z nekaterimi prolongacijami izgradnje ter da bo dopuščala vsa potrebna virmaniranja med posameznimi pozicijami, je trenutno v obravnavi najvažnejše vprašanje, vprašanje kritja podražitev.

Po sporočilu od Splošne gospodarske banke je postavljen rok 31. 12. 1964 za dokončno ureditev vseh finančnih vprašanj med prizadetimi partnerji, da bi se rekonstrukcija Železarnarne Štore mogla nemoteno dalje razvijati. To je tudi skrajni rok, posebno še, če pomislimo, da s trenutno ustavitvijo ali zmanjšanjem obsega investicijskih del nastaja določena škoda, ki bo prav gotovo najbolj prizadela sam kolektiv.

ing. Burnik Dušan

ORGANI UPRAVLJANJA, UPRAVA
PODJETJA, TK ZKS, IO SINDIKALNE
PODRUŽNICE IN TK ZMS
ČESTITAJO VSEM BRALCEM
»ŠTÓRSKEGA ŽELEZARJA«
ZA

Dan republike

IZ EKONOMSKIH ENOT

Valjarna

DSE Valjarne je sklical razširjeno izredno zasedanje, ki je bilo 28. oktobra z glavno točko dnevnega reda: »Oktober — mesec varnosti«. Prisotni so poslušali poročilo predsednika HTV komisije enote tovariša Milana Kunsteka, ki je v poročilu nanizal nevarnosti, ki povzročajo nesreče. Iz poročila je bilo razvidno, da so imeli:

leta 1960	32 nezgod
leta 1961	60 nezgod
leta 1962	44 nezgod
leta 1963	35 nezgod
leta 1964	pa v devetih mesecih 28. nezgod.

Število letošnjih nezgod je v povprečju zadnjih let, da pa pri tem ostanemo, bo potrebno močno paziti. Analiza letošnjih nezgod kaže, da je bilo:

ne spoštujejo obratnih HTV navodil. Na zasedanju so temeljito pregledali vse, kar bi lahko vplivalo na znižanje števila nesreč in v zvezi s tem sprejeli določene sklepe. Tako bodo pregledali in popravili ročna orodja in naprave. Tam, kjer bo mogoče, bodo delovna mesta še bolj zavarovali in skušali izboljšati delovne pogoje. S premeščitvijo skladišča valjev bodo delo v povečani adjustaži vsaj delno olajšali. Stara ročna dvigala, ki so jih uporabljali pri menjavi valjev, bodo zamenjali z novimi dvigali BKS. Kritizirali so sanitarne naprave, ki ne zadoščajo za vse zaposlene, pri tem pa poudarili, da je treba to, kar imajo bolj čuvati. Tudi vprašanju raznih bolezni so posvetili precej časa in pri tem kritizirali skrajno

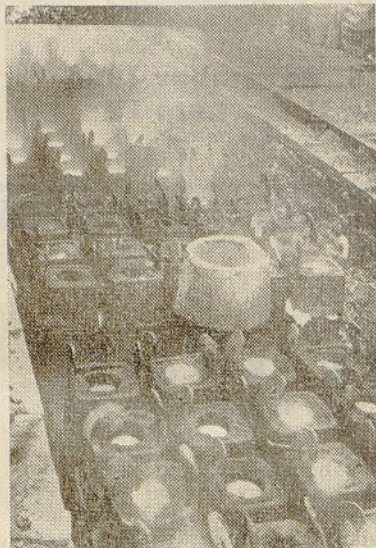
Šamotarna

DSE šamotarne je na svoji seji 20. oktobra pregledal rezultate septembrske proizvodnje in ugotovil, da je dosežena proizvodnja s 102,8 %. Presežek je pri opeki. Takoj zatem so sprejeli operativni plan za november, ki je enak osnovnemu po družbenem planu. Ko so člani DSE obravnavali poročilo HTV komisije enote, niso mogli mimo tega, da je v obratu mnogo nerešenega, kar bi se moralo takoj urediti. Zato so sklenili, da mora obratovodstvo do prihodnjega zasedanja urediti to, kar je v poročilu HTV komisije predlo-

ženo in da bo potem razpravljaj, kaj je in kaj ni storjeno in zakaj ni izvršeno. Istočasno so še sprejeli sklep, da je treba vse zaposlene opozoriti na red in čistočo in da se proti tistim, ki delajo nered, disciplinsko ukrepa.

Na tem zasedanju so sprejeli osnutek poslovnika Železarne Store na katerega niso imeli pripomb. Sklenili so še, da bodo predlagali, da uprava podjetja nagradi tovarišici Vrhovšek Julčko in Lešek Ano, ki odhajata v pokoj.

Na tem zasedanju so člani DSE poslušali obrazložitev obratovodje tovariša Gorjanca, ki je povedal, kako je z rekonstrukcijo naše tovarne. Na koncu so še obravna-

Obdelovalnica valjev

DSE v obdelovalnici valjev je na svoji 5. redni seji najprej pregledal izvršene sklepe 4. redne seje in ugotovil, da vsi sklepi še niso izvršeni, zato jih bo potrebno čimprej realizirati. V obravnavi HTV problematike so člani DSE nanizali vrsto nepravilnosti, katere bo potrebno v obratu odpraviti. Sem predvsem spada tudi uporaba zaščitnih sredstev, analiza vsake posamezne nezgode, odlaganje materiala, pravilno vpenjanje in drugo, kar bodo uredili. Da bi

zmanjšali število vzrokov nezgod, bodo prepovedali prehode nezaposlenih skozi obrat in z livarno valjev rešili vprašanje odbijanja nalitkov pri valjih.

Na tem zasedanju so sprejeli osnutek poslovnika Železarne Store in pri tem poudarili, da bo s poslovníkom marsikaj urejeno, kar je sedaj bilo nejasno. Nato so določili, da v času odsotnosti tovariša Gaber Ivana, predsednika DSE, nadomešča tovariš Potočnik Viktor, član DSE.

vali pereče stanovanjsko vprašanje tovariša Gucmandel Jožeta in sprejeli sklep, da bodo komisiji za razdeljevanje stanovanja pri DSP predlagali, da ga reši, brž ko bo mogoče.

Energetski obrat

DSE energetskega obrata je imel v mesecu oktobru kar dve seji, na katerih je obravnaval poročila o poslovanju, kadrovsko poročilo, problematiko v obratu, plan delovne sile za leto 1965, osnutek poslovnika podjetja in osnutek pravilnika o osebnih zaščitnih sredstvih.

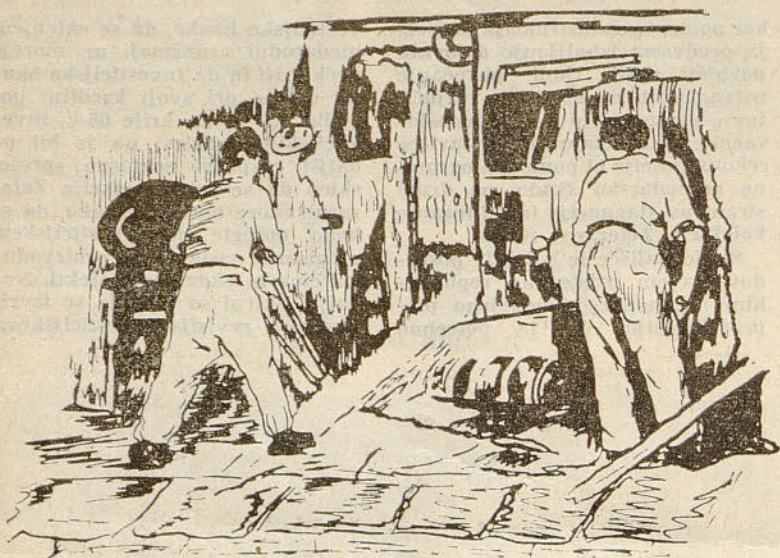
V obravnavi problematike v obratu so se člani največ zadržali na vprokih podražitev energije, ki presega plansko. Podražitve tehnoloških goriv niso bile v planu predvidene. Na ceno pare in generatorskega plina pa vplivajo notranji transportni stroški zaradi neurejenih deponij premoga in pa nabava dražjih vrst premoga na zalogo, da bi lahko pokrili potrebe v zimskem času. Razlika pri ceni komprimiranega zraka je nastala zaradi rebalansa, ki je bil izvršen, predno je bil dan v pogon nov kompresor večje kapacitete. Ostale vrste energije so izpod planske cene. DSE je sprejel določene sklepe, da bi kolikor le more, ostali pri cenah energije v mejah plana. Ob tej priliki so obravnavali vprašanja HTV in ugotovili, da je potrebno z boljšo organizacijo dela znižati število nezgod, ki je previsoko.

Za leto 1965 je DSE sprejel sklep, da zaradi povečanega obsega del in zaradi angažiranosti pri izvajanju programa rekonstrukcije povečamo število zaposlenih v obratu.

DSE je na zasedanju sprejel poslovnik podjetja, ki ureja mnoga nerešena vprašanja. Na predloženi osnutek pravilnika o rabi osebnih zaščitnih sredstev so člani DSE dali nekaj pripomb, katere bodo posredovali službi HTV.

Na koncu se je razvila razprava glede kvalitete toplega obroka, kateri je zadnje čase slabo pripravljen. Jedilnik sam pa je močno enoličen. Člani DSE so menili, da bi se moralo pripraviti toplega obroka posvetiti več pozornosti in kuhati z zavestjo, da ga pripravljajo za tiste, ki ga tudi pošteno plačajo. Člani DSE so bili prepričani, da bo razprava in kritika zalegla in da se bo obrnilo na bolje, vsaj kar se okusa tiče.

Bralce obveščamo, da bo zaradi preobremenitve tiskarne »Storski železar« od slej izhajal vsakega 25. v mesecu.

9 nezgod zaradi udarca s predmetom;

7 nezgod zaradi opekline pri plamenični peči;

5 nezgod zaradi ostalih opeklin;

3 nezgode zaradi osebne ne previdnosti;

3 nezgodam je botrovalo neuporabljanje zaščitnih sredstev;

1 nezgodo so imeli zaradi motnje v obratovanju.

Člani DSE so temeljito analizirali poročilo predsednika in poiskali vse vzroke, ki vodijo k obratnim nezgodam. Niso mogli mimo ugotovitve, da imajo največ nezgod zaradi utesnjenih delovnih prostorov in pa zaradi težkega fizičnega dela, ki je povrhu še zelo primitivno. Težko fizično delo nenormalno utruja delavce, ki zaradi tega premalo pazijo na utesnjenih delovnih prostorih, zaradi česar prihaja do opeklin. Ugotovitev, da največ nesreč pride pri sodelavcih, ki so zaposleni manj kot 2 leti, kar da misliti, ali so ti delavci dovolj podučeni ali pa, da

tesne in prepihu izpostavljene prostore, tako tiste, ki služijo počitku, kot tiste, ki služijo proizvodnji. Na tem zasedanju so poudarili potrebo, da sodelavci prihajajo na delo bolj spočiti. Razprava o varnosti pri delu v EE valjarne je bila res kritična in koristna, le škoda, da v poročilu in v razpravi ni bilo števil, ki bi povedale, koliko je bilo izgubljenih delovnih dni in kolika je bila izguba na narodnem dohodku zaradi nezgod. Tudi o nesrečah na poti na delo in z dela bi bilo potrebno spregovoriti, kar bodo valjarji prav gotovo obravnavali ob drugi priliki.

Na tem zasedanju so postavili zahtevo po ugotovitvi, če se je povečala proizvodnja pri istočasnem zboljšanju izplelov, znižanju energije in uporabe potrošnega materiala v zadnjih mesecih, da bi se na osnovi tega lahko povečala vrednost točke na 225 din ali drugače, da bi se povečal povprečni dohodek v podjetju na 50.000 dinarjev.

Livarna sive litine

Tudi v tej ekonomski enoti je DSE obravnaval poročilo HTV komisije enote. V prvih devetih mesecih so imeli v enoti 24 nezgod pri delu, zaradi česar so izgubili 450 delovnih dni. Za nadomestila zaslužka je bilo treba približno pol milijona dinarjev, k temu pa je še dodati izgubo narodnega dohodka. Največ nezgod imajo zaradi neupoštevanja predpisov in zaradi neizkušenosti. Da je tako, pove podatek, da je polovico ponesrečenecv z delovnim stažom manj kot leto dni. Tem bi bilo potrebno nuditi več pomoči pri uvajanju na delu. Del krivde za nezgode leži v tem, da je proizvodnja forsirana v utesnjenih prostorih, kar bo z novo livarno odpadlo. Na znižanje nezgod pa bi največ vplivalo bolj dosledno upoštevanje navodil za varnost pri delu. Člani DSE so analizirali ne-

zgode po vrstah nastanka in dali predloge za znižanje nezgod. Predlagali so, da bi morali bolj strogo postopati s tistimi, ki ne nosijo zaščitnih sredstev. Vsi so bili z uvedbo čelad za vse zaposlene v podjetju, ki so v obratih. V zvezi z HTV vprašanji so obravnavali tudi delovno disciplino v enoti, katera negativno vpliva tako na proizvodnjo kot varnost pri delu. Analiza nezgod in razprava sta pokazali, da so si vsi prisotni na zasedanju edini v tem, naj se pokrene vse, da se nezgode znižajo na minimum.

Na tem zasedanju so sprejeli operativni plan za mesec november 1964 z apelom, da vsi od obratovodstva do poslednjega delajo na tem, da bo plan izvršen.

Na koncu so dali priznanje disciplinski komisiji enote, ki uspešno rešuje postavljene naloge.

Ekspedit

DSE ekspedita je na svoji seji temeljito predelal osnutek pravilnika o rabi osebnih sredstev. Temeljita razprava, ki so jo vodili tako o zaščitnih sredstvih kot o dobi trajanja je narekovala, da so predlagali določene spremembe. Za spremembe so se odločili tudi zaradi specifičnih pogojev dela - posebno transportnih delavcev. Predlagali so tudi, da se naj uvede kartoteko za posamezne uporabnike zaščitnih sredstev, ki jih posedujejo, dosednji odpis nerabnih zaščitnih sredstev pa se naj spremeni.

Na tej seji so še sprejeli poslovnik podjetja in obravnavali tekočo problematiko v obratu. Precej časa so posvetili napredovanju dobrih delavcev in pripravi nakladalnih prostorov za zimski čas. Storili bodo vse, da bi dočakali zimo, kar se da najbolj pripravljeni. Na koncu so sklenili, da bodo apelirali na vse zaposlene, da povečajo delovno disciplino in zboljšajo delovno disciplino, da bi tudi ekspedit prispeval k splošnim naporom, k čim boljšemu zaključku poslovnega leta.

Jeklarna

DSE jeklarne je imel 16. oktobra 1964 svojo 4. redno sejo. Na tej seji, na katero so povabili mnoge tovariše, ki niso člani DSE imajo pa močan vpliv na zaposlene, bodisi kot družbeno politični delavci ali skupinovodje. S tem hoče DSE

ravno sedaj ko zaloge ingotov niso rožnate. Ko so analizirali izmeček I. so ugotovili, da je letos pod lanskim povprečjem, vendar so bili mnenja, da bi ga bilo potrebno do konca leta znižati. Ker se je točno postopalo po sklepu DSE z

doseči to, da se bodo njegove odločitve čimprej in čim lažje izvajale. Na tem zasedanju so analizirali delo enote v mesecu septembru. Ugotovili so, da so z boljšo organizacijo dela pri remontu in z temeljitimi pripravami skrajšali čas remonta peči, kar jim je omogočilo prekoračitev mesečnega plana proizvodnje za 121.000 kg. Ta presežek je močno pomemben

zadnje seje pri remontu, tudi po njem niso imeli nobene obratne nezgode. Na tem zasedanju so člani DSE obravnavali tudi vprašanje delovne sile, katere jim še vedno primanjkuje, pri tem so pa dali priznanje sodelavcem, ki so prišli iz Like, saj so zelo pridni in vestni. Če bodo ostali taki kot so se pokazali, potem so jeklarji dobili dobre sodelavce.

IZ SPOMINOV NA VELIKE DNI

Velika nemška ofenziva

Sovražnik je besnel

Ko je 9. septembra 1943 kapitulirala fašistična Italija, je bila Dolenjska že docela osvobodjena; Vzdušje prebivalstva, pozdravi in sprejemi po mestih in vaseh — vse to je bilo tako priručno, da se ne da opisati. Naša prva naloga je bila razorožiti črnosrajčnike in sprazniti njihova skladišča, predvsem tista z vojaško opremo in to spraviti v Kočevske gozdove, kajti pričakovali smo zasedbo Dolenjske po Nemcih in tudi nemške ofenzive; število naših borcev pa se je tudi večalo iz dneva v dan.

Začeli smo prekopavati ceste in uničevati komunikacije, da bi tako onemogočili sovražniku vdor na naše osvobodeno ozemlje. V drugi polovici septembra pa so naše brigade dobile še posebno nalogo namreč, da vsakršen poskus sovražnega vdora zadržimo in odbijemo, kajti prav v tem času se je vršila po vaseh in v brigadah prva predvolilna kompanija v času NOB; morali smo izvoliti kandidate oziroma odposlance za zasedanje zbora odposlancev v osvobodjenem Kočevju za čas od 1. 10. do 3. 10. 1945. V naši brigadi smo izvolili tovariša Naca, ki je zdaj že pokojen.

Budno smo čuvali in opazovali vse nemške premike; nemški avioni so namreč že napadali naše delegate, ki so se mudili s kamioni na zasedanje, vendar je bilo prizadevanje sovražnika brezuspešno.

Vsi borci smo z veliko zanesljivostjo in zaupanjem čakali sklepov tega pomembnega zasedanja in solze so nam prihajale v oči, solze veselja, ko smo zvedeli, da je ena četa borcev na tribuni zasedanja pozdravila in v imenu nas vseh prisegla, da bomo ostali zvesti svojemu ljudstvu in če bo porebno dati za dobrobit naroda tudi življenje.

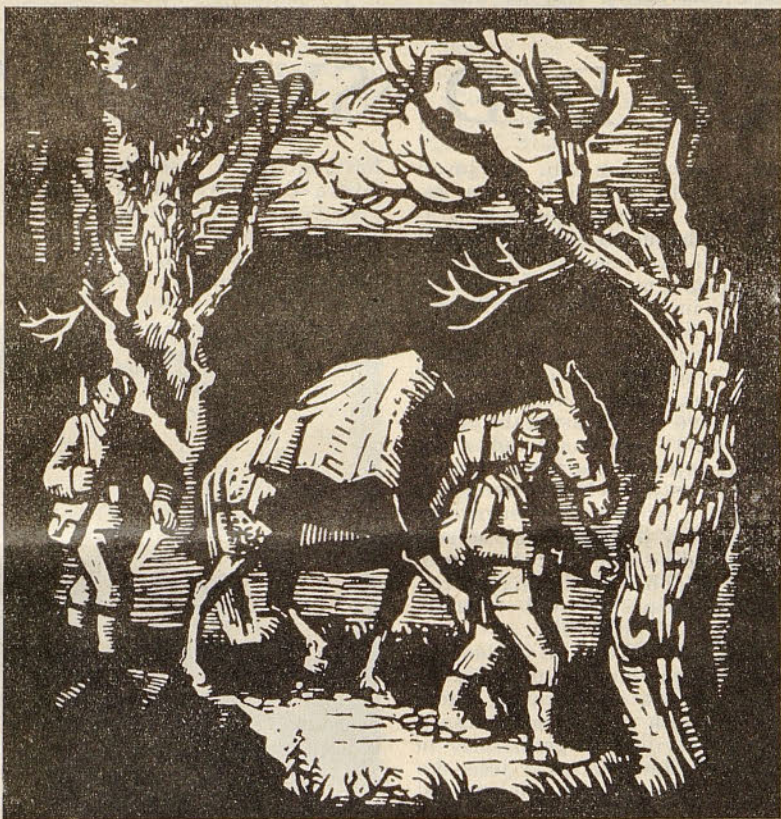
Prav v tem času so tudi Nemci in belogradisti kovali in sklepali načrte za veliko oktobersko ofenzivo, naše brigade na položajih so se z njimi večkrat spopadle. Nismo bili presenečeni nad brnenjem tankovskih motorjev in velikih nemških koncentracij ter bombardiranja njihove avijacije naših položajev.

Brigada Matije Gubca, v kateri sem bil tudi jaz, je bila na položajih Kostanjevica na Krki — Sentjerne; osebno jaz z druge čete sem imel zaseden položaj na robu gozda z nalogo, da čuvam most, ki pelje iz Kostanjevice v Sentjerne; nestrpnost smo čakali na ropotanje vklopnih vozil, ki so prihajala iz smeri Brezice in Krško; sevanja njihovih žarometov in topovskih ogenj, tako, da se nam prav nič ni vsujeval spanec; čakali smo samo trenutka, kdaj bodo napadli. Okoli 8. ure jutraj je priletelo 7 avionov ter bombardiralo naše položaje do njihovega tankovskega vdora; zaradi izredno slabih položajev, ki smo jih imeli mi, se nam je posrečilo uničiti le 1 sovražni tank; zaradi velike premoči sovražnika smo svoje položaje morali zapustiti; čeprav je sovražnik pripravljal to ofenzivo v največji tajnosti, smo mi vendarle kmalu odkrili njihove namene oziroma načrte. Naša predvidevanja so se uresničila. Nemška in belogradistična pešadija je že v zgodnjih jutranjih urah krenila proti Gorjancem in ob bodeči žici, ki je označevala mejo med Italijo in Nemčijo — nam za hrbet. Da bi nas spravili na sentjernejsko njivo in travnike, naš umik je bil pravočasen, kajti pri prehodu bodeče žice smo se morali že prebijati in že tu so Nemci in belogradisti okusili našo moč, ko smo jim zadali precej izgub; v tem preboju pa smo tudi sami utrpeli izgube, saj je padlo 16 naših tovarišev; težja pa je bila usoda naše prve čete, ki je imela položaje vzhodno od Sentjerneja za Krko. Njim ni uspelo pravočasno se umakniti.

Nemške oklopne edinice so jih obkolile in odcepile od naših edinic. V teh težkih bojih s sovražnikom je padla skoraj vsa četa, živi so ostali le 3 borci; v tem silovitem spopadu ob veliki premoči sovražnika se je najbolj junško izkazal komandir voda Pepi. En dan in skoraj eno noč je ležal živ med mrtvimi borci. Po prihodu Nemcev in belogradistov, ki so pobirali orožje padlim borcem, so tudi njega imeli za mrtvega. Šele naslednji dan se je vrnil v brigado, ki je vodila boje na vrhu Gorjancev. Tudi tu so mislili Nemci, da jim bo uspelo pregnati nas, vendar se je bojna sreča obrnila na našo stran. Čeprav je močno izmučen, pa tudi lačni nismo klonili. Po celodnevni hudih bojih nam je uspelo pobesnelega sovražnika pregnati nazaj v dolino. Po dvodnevnih hudih bojih jim je uspelo zasesti Dolenjsko. Največje težave smo

vsej Dolenjski pa postavili goste postojanke vodoč, da bi postojanke, ki bi jih postavili v Beli Krajini bile naprej obsojene na likvidacije. Ko so naše edinice prodrle v belokranjske vasi, je to le še pospešilo umik nemških in belogardističnih hord. Ob neki priliki je skupina borcev ustavila avtobus, ki je peljal iz Črnomlja razne »gospode«, pristaše Nemcev in Belogardistov. Iz zaslisanja se je izvedelo, da je bila to neka nemško-belogardistična civilna oblast; usoda te civilne oblasti mi sicer ni znana, prepričan pa sem, da »vlada« koreninam gorjanskih dreves in mrčesu.

Bela Krajina je tako postala popolnoma osvobodeno ozemlje. Od tod smo krenili na naše stare položaje na relaciji Sentjerne — Kostanjevica, z nalogo, da uničimo sovražnikove bojne patrole na komunikaciji Kostanjevi-

utrpeli s prehrano. Zdaj nismo imeli ničesar; za približno 600 borcev smo imeli en sam kos goveda, približno 250 kg, to je bila vsa hrana za 6 dni nemške ofenzive. Tu sem utrpel največji glad, kar se ga spominjam iz NOB. Puške, mitraljezi in minometalci so nam podali iz rok vsled izčrpanosti, gladi in slabosti. Po gozdovih smo iskali razna gozdna zelišča.

Kljub naši nečloveški izčrpanosti pa nismo privoščili okupatorju miru. Vsak dan smo ga pričakali, napadali njegove bojne patrole, ki so se potikale in ropale po belokranjskih vaseh. V tem času je tudi prišla 15. belokranjska brigada. Nemci so se pričeli umikati in so se zavlekli v varnejša in večja gnezda. Po

ca — Novo mesto. Prav v času, ko se je v malem mestecu Jajce 29. novembra 1943 kovala naša nova Jugoslavija, je naša brigada vodila srdite boje na območju Kostanjevice ter v vinogradih Gabrove peči; po krajšem oddihu je brigada 6. decembra napadla belogardistično postojanko oddaljeno od Novega mesta 5 km in po 2 urnih bojih ter silovitih juriših postojanko tudi zavzela. Naše izgube — padel je le en borec in to bataljonski komandant Lužar. S to akcijo smo se le delno oddolžili belogardistom, domačim izdajalcem, saj so prav oni bili vodilni velike nemške ofenzive. V to akcijo je sledila blokada Novega mesta, kar je trajalo približno 2 meseca.

Košir Ivan — Ris

Drzna akcija legendarne XIV. divizije NOB 9. 6. 1944 na kuše, komaj 10 km oddaljenih od Maribora.

Ob lepem sončnem dnevu smo borci XIV. divizije počivali utrujeni še od naporenega nočnega pohoda sredi ponorskih gozdov med Kogitjo in Črnu vrhom. Sredi popoldneva smo opazili, da prihajajo v štab divizije obveščevalci vse bolj resnih obrazov, kakor po navadi, kar smo imeli sum, da se pripravljajo za napad na sovražnika. Sum pa je še bolj podkrepil splošni pregled opreme in čiščenje orožja. Bilo je jasno, da se pripravljajo nekaj velikega, ko je nastopil prvi mrak je padla komanda od dežurnih v zbor po četah in že so padala navodila; na pohodu stroga tišina in v slučaju razkropitve borcev je zborna mesto Hlebov dom nad Rušami. Kolone borcev je začel požirati gost mrak in spremljal nas je rahel šum od lajnega vetra, ki se je poigraval z venčastimi jelkami vse dotlej, dokler ni tihe tišine presekala rezek rafal — eden, dva, trije in spet tišina. Kmalu se je izvedelo, da je prišlo med predhodnicama do nespoznanja in le te so se udarile. Zmeda, ki je nastala ob tem neljubem dogodku je prišla še bolj do izraza, ker sta vodiča v štabu divizije izkoristila priliko in pobegnili v temo. Štab divizije se je znašel v neugodnem položaju brez vodičev na nepoznanem terenu ter le na pol poti do cilja. Začeli so spraševati, če je morda med borci kakšen domačin, ki mu je dobro poznan teren. Prijavil sem se svojem komandirju čete — Požarju, da izpolnujem pogoje. Najavil me je, oziroma me odpeljal naprej do štaba divizije. Prevzel sem vlogo vodiča, za kar mi je bilo kmalu tesno pri srcu. Kot poznavalca terena mi je bila med potjo dana naloga, da razvrstim zasede proti Mariboru in Dravogradu na vse prehode in prometne zveze in, da za morebitno pomanjkljivost odgovorjam osebno. Naloga ni bila lahka.

Ko je divizija prispela tik nad Rušami, sem takoj začel izvrševati zadano nalogo z borci, ki so bili določeni za zavarovanje. Zasedli smo vse prehode od Maribora do Dravograda in precej močno žandarmerijsko postajo v Rušah, ki je štela približno 40—50 mož okrepjenih z domačimi vermansafterji. Te so naše zasede držale pod ognjem, da ne bi le-ti napravili izpad iz postojanke in ovirale ali celo zavrele akcijo, ki jo je imela divizija za svojo nalogo. Akcija divizije ni imela v načrtu uničiti (samo) žandarmerijsko postajo, ampak še važnejše objekte, ki so služili okupatorju, kot so: železniška postaja, viadukt na Lobnici, Tovarna dušika in tekstilna tovarna, ki je oskrbovala s perilom sovražnikovo vojsko, da se le te onesposobi vsaj za dalj časa. Minerji so v največji naglici opravljali svoj posel, ko so prebivalci po hišah mirno spali, je le sovražnik zasluhlil, da se nekaj nevarnega plete okoli njega in je takoj alarmiral in poizkušal izvesti napad na naše zasede. To mu pa ni uspelo, saj je bil pod točo krogel prisiljen umakniti se nazaj v postojanko. Kmalu je sovražniku prispela pomoč iz Maribora celo z blindo, katera pa je zavozila na nastavljenno mino in poškodovana obstala na mestu. Ko je sovražnik bil dovolj prepričan, da gre za dobro pripravljeno zasedo, se je po krajšem spopadu z našo zasedo na glavni cesti Ruše—Maribor umaknil na stransko kmečko cesto, da bi prišel našim zasedam za hrbet. Toda tudi tam je naletel na močan udarec, kjer je utrpel izgube in bil prisiljen, da se umakne od naših položajev in počaka na okrepitev, katero je dobil prepozno, ker so med tem časom naši minerji opravili svojo nalogo. Stražarji, ki so stražarili viadukt, niso nudili večjega odpora, saj

so jih naši borci v hipu polovili in razorožili, prav tako se je zgodilo z verksuči v tovarnah. Okupator je imel najbolj zastraženo koroško železnico, ki je bila zanj najbolj pomembna. Po njej je prevažal svoje čete na Balkan, kakor tudi vojaški material. Nedvomno se je zavedal važnosti teh objektov, ki jih je držal v lasti, kar se je odražalo po njegovi napadalnosti proti našim zasedam. Ko se je spustil prvi svet je ozračje pretrgala močna detonacija. Objekti in naprave so se rušile drug za drugim. Akcija XIV. divizije je odlično uspela brez lastnih izgub, dočim je sovražnik utrpel izgube na živi sili in za dalj časa imel onesposobljene nujno potrebne naprave ter povrh vsega še sramoto prebivalstva za poraz skoraj v srcu spodnještajerske metropole Maribora. Nasprotno od okupatorja je zaživel v tamkajšnjih prebivalcih ugled in ponos do borcev XIV. divizije NOB, saj smo zmago nad povsem uspelo akcijo skupno veselili na Hlebovem domu, komaj trideset ure peš od Ruš. Tudi plen ni bil ravno majhen: nekaj »mauzerk«, municije in tudi cigaret je bilo dovolj saj so bile trgovine še kar dobro založene z njimi.

Med tem našim veseljačenjem na Hlebovem domu, ki stoji na čistini, od koder je lep razgled v Ruše, je okupator pripravljaval nove sile, da masčuje nastalo škodo in poraz, ter se odločil, da preseneti enote XIV. divizije in jih uniči. Izbral je taktično potezo. Svoje enote je v skupinah vodil po grabnu Ruše—Šumik, da bi nas presenetil ter nameraval udariti od treh strani. Njegova nakanja je bila pravočasno odkrita in to v opoldanskem času od zvestih patrol, ki so patrolirale teren. Komandanti in komandirji XIV. divizije so mirno sprejeli vest o sovražnikovi premiki ter nam ukazali, naj se naprej sprehajamo po čistini, da ne bi sovražnik zasumil, da je odkrit. Nam borcem se je povsem čudno zdelo mirno početje partizanskih komandantov. Kaj le imajo za bregom, da ne ukažejo umik, saj smo za sovražnika izredna tarča in to prav na čistini. Prav tako smo bili radovedni kam so poslali Tomšičevo brigado že v ranih urah, čeprav ona ne pripravlja sovražniku kakšno novo presenečenje. Kmalu smo bili vsi radovedneži prepričani, da so naši umni komandanti povsem pravilno ravnali in pripravili sovražniku takšno presenečenje, kakršnega pač ni pričakoval.

Ob 4. uri popoldne je nad nami nastal trušč, rafali iz avtomatskega orožja so pretrgali tišino, prav tako tudi ročne bombe in mine iz minobacačev. Ravno, ko je sovražnik nameraval izvesti napad na nas — Šercerjevo brigado, ki je bila na čistini, jih je na vsej črti napadla v hrbet Tomšičeva brigada z vsem razpoložljivim orožjem. Neprizakovan udarec je sovražnika tako zmedel, da je nastala med njimi absolutna panika ter so kot brezglavi tekali sem ter tja.

Seveda smo paniko s pridom izkoristili in je le redkim uspelo pobegniti. Prav tako je sovražnika v istem času pognala v beg brigada Mirka Bračiča na terenu Činžeti, to je desno od Hlebovega doma. Sovražnik je v tej nastavljeni pasti utrpel precejšnje izgube, dočim sta bila na naši strani le dva lažje ranjena. Kolikor se spomnim (Dalje na 7. strani)

Zahvala reševalcem

ORGANI UPRAVLJANJA IN UPRAVA PODJETJA SE
ZAHVALJUJEJO VSEM, KI SO OB ZADNJI POPLAVI POMAGALI PRI REŠEVANJU OGROŽENEGA IMETJA PODJETJA TER JIM IZREKAJO VSE PRIZNANJE ZA POŽRTOVALNO DELO IN VLOŽENI TRUD.

Pišite v
Železarnica!

ZAKLJUČKI 6. PLENUMA OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA

1. Glede na ugotovitev, da večina članov sindikalnih podružnic ni seznanjena z akcijskim programom za realizacijo smernic in zaključkov V. kongresa ZSJ se zadalžijo podružnice, da članstvo s tem programom temeljito seznani. Potrebno je, da se program obdela s članstvom tako, da bo vsak član doumel pred kakšnimi nalogami stojimo in kako jih nameravamo in moramo izpolniti, če hočemo izboljšati naš standard.

2. V zvezi z akcijskim programom pa je potrebno, da članstvo na sestankih da polno iniciativo za uveljavitev določenih ukrepov in za izvršitev določenih konkretnih nalog s strani samoupravnih organov v delovnih organizacijah. Iz tega izhaja, da morajo samoupravni organi v delovnih organizacijah na predlog delavcev sprejeti ustrezne ukrepe s katerimi bodo predvsem:

— zagotovili boljše izkoriščanje delovnih sredstev, proučili in ustrezno uredili delovni čas, organizacijo dela, pogoje in ukrepe za prehod na intenzivno gospodarjenje;

— izpolnili sistem delitve tako, da bo zagotovljena pravilna in ugodna stimulacija za vse tiste, ki z lastnimi prizadevanji in rezultati pri delu omogočajo boljše gospodarjenje in s tem večji dohodek delovne organizacije. Naraščanje sredstev za osebno potrošnje je potrebno uskladiti z naraščanjem produktivnosti, vskladiti z vsemi tistimi elementi in faktorji v proizvodnji odnosno v delovnem procesu, ki večajo dohodek delovne organizacije;

— zagotoviti boljše izkoriščanje delovnega časa, predvsem tako, da bodo proučili in odklanjali faktorje, ki povzročajo prekomerno izostanke z dela;

— urejali vsa vprašanja notranjih odnosov bolj sistematično in načrtno. V tem cilju bo potrebno proučiti vrsto vprašanj s področja notranjih odnosov in v tej smeri je potrebno močno anagažirati odgovorne kadrovske službe v podjetjih.

3. Izvršni odbori sindikalnih podružnic morajo zagotoviti, da bodo člani delovnih skupnosti pravočasno in kvalitetno seznanjeni z dogajanjem v delovni organizaciji, komuni in širših družbeno-političnih skupnosti. Ugotavlja se, da se vrsta pomembnih vprašanj načenja in rešuje brez vednosti najširšega kroga delavcev v delovni skupnosti. Na tem vprašanju bi se morali odbori sindikalnih podružnic močneje angažirati.

4. Ravno tako se ugotavlja, da najrazličnejši organi in organizacije kot npr. zvezna, republiška, okrajna in občinska skupščina naslavljajo na delovne organizacije glede vrste družbeno zelo pomembnih vprašanj svoja priporočila in resolucije za katera pa največkrat ne zvedo niti samoupravni organi, kaj šele delavci delovne skupnosti. Podobno je s smernicami, sklepi in priporočili družbeno-političnih organizacij. Delo vseh teh organov in organizacij bo dobilo svojo polno vrednost le tedaj, če bodo samoupravni organi in organi družbeno-političnih organizacij seznanili s priporočili in sklepi teh organov in organizacij svoje delavce odnosno članstvo, istočasno pa predlagali in usvojili konkretne ukrepe in naloge za realizacijo teh. Izvršni odbori sindikalnih podružnic morajo zagotoviti, da bo članstvo seznanjeno s priporočili in sklepi skupščin in njihovih organov, kot tudi s priporočili in sklepi političnih forumov, istočasno pa naj bodo iniciatorji za njihovo realizacijo.

5. Položaj delavcev storitvenih dejavnosti je potrebno rešiti tako, da bo ta ustrezal glede na delo in kvalifikacijsko strukturo zaposlenih položaju delavcev v ostalih panogah gospodarstva. Predvsem pa je potrebno:

— da Skupščina občine Celje

sprejme sklep, s katerim se za leto 1964 odpoveduje tistega dela prispevka iz dohodka gospodarskih organizacij storitvenih dejavnosti, ki ga te po pogodbi v pavšalnem znesku plačujejo v korist dohodkov občinskega proračuna;

— da izda odlok, s katerim bo urejeno obračunavanje in plačevanja davka na promet od alkoholnih pijač tako, da se ne bo ta obračunal od prodajne cene, pač pa od prodanih količin;

— da ponovno prouči utemeljenost zvišanja stopnje občinskega prometnega davka na alkoholne pijače za tisti del, kateremu se je odrekla federacija z namenom, da se izboljša položaj gostinskih delovnih organizacij in pridelovalcev vina.

6. Skupščina občine naj ob sodelovanju pristojnih organov in organizacij ustrezno reši položaj delavcev v organizacijah družbenih služb, predvsem v šolah in zavodih s področja kulture. To naj se opravi tako, da se bo realno ovrednotilo delo in materialne potrebe teh delovnih organi-

zacij. Zagotoviti jim je potrebno toliko finančnih sredstev, da bo možno v celoti in kvalitetno realizirati s pogodbo dogovorjeni delovni program.

7. Veliko vprašanj na vseh področjih družbene aktivnosti bi bilo sigurno pravočasno in ustreznejše urejevanih in reševanih, zlasti še tistih, ki se rešujejo na realizaciji delovna organizacija — komuna, če bi se na tem bolj angažiralo odbornike Skupščine občine in poslance Republike in Zvezne skupščine — zlasti zborov delovnih skupnosti, odnosno ustreznih zborev v republiški in zvezni skupščini. Izvršni odbori sindikalnih podružnic naj se zavzamejo za to, da bodo odborniki in poslanci vabljeni na njihove seje, zlasti še seje samoupravnih organov, predvsem takrat, kadar se obravnavajo vprašanja, ki zadevajo urejanje odnosov družba — delovna organizacija. S tem bomo zagotovili, da bodo različne zadeve bolj pravočasno urejene, kar bo pripomoglo k boljšemu položaju delavcev, s tem pa tudi k boljšemu delu.

OBČNI ZBOR DPD »SVOBODA« ŠTORE

Prejšnji mesec je imelo društvo Svoboda svoj redni letni občni zbor. Društvo je v zadnjih letih zabeležilo vrsto lepih uspehov v kvaliteti in kvantiteti.

DPD Svoboda ima kot kulturno umetniško društvo odgovorno nalogo v našem današnjem družbenem sistemu in ta naloga je, biti nosilec in pospeševalec na kulturnem področju dejavnosti in ta beseda ima v svojem izreku zelo obširno področje dela. Zavedati se moramo, da je za obstoj človeškega življenja poleg vse druge človekove dejavnosti nujno potrebna tudi ta dejavnost, saj v svojem bistvu zajema vse to, kar človek nujno rabi za svoje širino obzorja, za svoje razvedrilo in kar bi lahko imenovali kot rekreacijo za poživitev sebe kot takega.

Diskusija je bila precej živahna. Predvsem so se pogovarjali o kvaliteti in obisku prirediteljev, čeprav je v zadnjih letih zapaziti večji obisk na prireditvah vendar ne v taki meri, kot bi bilo za Štore pričakovati.

V lanskem letu je društvo ustanovilo 5 nove sekcije (pevsko, likovno, harmonikarsko) katere z uspehom izpolnjujejo svoj program. Kar se tiče filmske vzgoje bi bilo želeli, da bi dali pred vsako predstavo občinstvu kratka obrazložjenja o vsebini filma, kajti tej kulturni dejavnosti se posveča premalo pozornosti. Člane kolektiva in njihove svojce bi bilo treba zainteresirati, da bi v večjem številu obiskovali klub in prireditve klubskih večerov, ki so zelo koristni in poučni.

Na kraju diskusije so izvolili 25 članski plenum, kateri je na svoji prvi seji izvolil 11 članski UO Svobode.

Ivo Mavec, predsednik; Roman Zapušek, podpredsednik; Kurt Kindlhofer, podpredsednik; Tone Kajba, tajnik; Frida Lubelj, blagajnik; Franc Legvart, Silva Gašper, Anton Klinar, Hilda Golež, Stefan Arzenšek, Ludvik Radič.

Nadzorni odbor:

Franc Perpar, Štefka Plank, ing. Zoran Tratnik.

DELO SEKCIJ

V društvu je včlanjeno 834 podpornih in aktivnih članov. Od tega je 198 članov, ki aktivno delajo pri sekcijah.

Dramska sekcija je ena najboljših v društvu. Sodelovali so na vseh proslavah, ki so bile organizirane v kulturnem domu. Naštudirali so slovaško ljudsko igro »HAJDUK JANOŠIK« v režiji Franca Legvarta, katero so nastopili na premieri v Štorah

ter dvakrat ponovili. Sodelovali na občinski reviji v Vojniku, gostovali v Laskem, Gornjem Gradu, Ljubnem ob Savinji, Bistrici ob Sotli, Kozjem ter na Planini pri Sevnici na prostem pri gradu, kjer so imeli rekordno število gledalcev. Sekcija ima predvsem težave z nekaterimi mladimi igralci, ki jemljejo delo sekcije neresno in tako morajo vsako leto iskati nove in jih usposablja za igranje. Težave imajo tudi z pomanjkanjem režiserskega kadra.

Tamburaška sekcija je ena najmlajših sekcij po starosti svojih članov, saj je v njej največ šolske mladine. Naštudirali so preko 15 skladb in nastopili šestkrat. Sekcijo uspešno vodi tehnični vodja tov. Ferdo Pilihi.

Godbena sekcija je od lanskega občnega zbora pa do maja letos nastopila desetkrat in imela 80 vadbeneh ur. V maju mesecu se je sekcija reorganizirala in se predvideva, da se z jesensko sezono zopet začne z delom pod organiziranimi pogoji.

Šahovska sekcija je priredila nagradni turnir za prvenstvo sekcije, na katerem je prvo mesto osvojil tov. Karl Janežič. Že dve leti zapovrstjo so postali občinski in okrajni prvaki, ter sodelovali na republiškem šahovskem prvenstvu ter osvojili 6. — 7. mesto. Udeležili so se tudi medna-

Rezervni oficirji so zborovali

Med prvimi organizacijami v Štorah so razpravljali o svojem delu v preteklem letu člani »Združenja rezervnih oficirjev in podoficirjev«.

Poročilo o delu te organizacije je podal predsednik Mljač Adolf, v katerem je kritično ocenil delo odbora in članov organizacije. Medtem, ko je odbor z izjemo nekaterih članov odbora zelo uspešno izvedel naloge, pa se ne more reči to o članstvu.

Predavanja so bila zelo zanimiva in kvalitetno podana od aktivnih oficirjev celjskega garnizona. Člani so se na teh predavanjih teoretično seznanjali s sodobnimi metodami vojskovanja, o novem orožju in taktičnimi vajami na terenu. Uspešno so izvršili tudi praktično nalogo na terenih pri Opoki. Vsa ta predavanja in vaje na terenu vodijo v posebni evidenci, ki bo služila za napredovanje v višji čin. Znanje, ki so si ga pridobili na teh predavanjih in vajah so pokazali na testiranju, ki je dalo zelo dobre rezultate.

V splošni diskusiji se je ugotovi-

vilo, da še vedno nekateri člani ne sodelujejo aktivno v teh vrstah organizacije, ki skrbi za izven armadno vzgojo in izpopolnjevanje rezervnega kadra. Posebna pridobitev za rezervni kader je, da se 6 ur predavanj šteje za en dan orožnih vaj. S tem odlokom se bodo vsekakor zmanjšali stroški za orožne vaje, ki močno bremenijo narodni dohodek v podjetjih pa odstopnost dela.

Seznani so se tudi s programom za leto 1964-65, ki bo vnesel v izobraževanje nove načine.

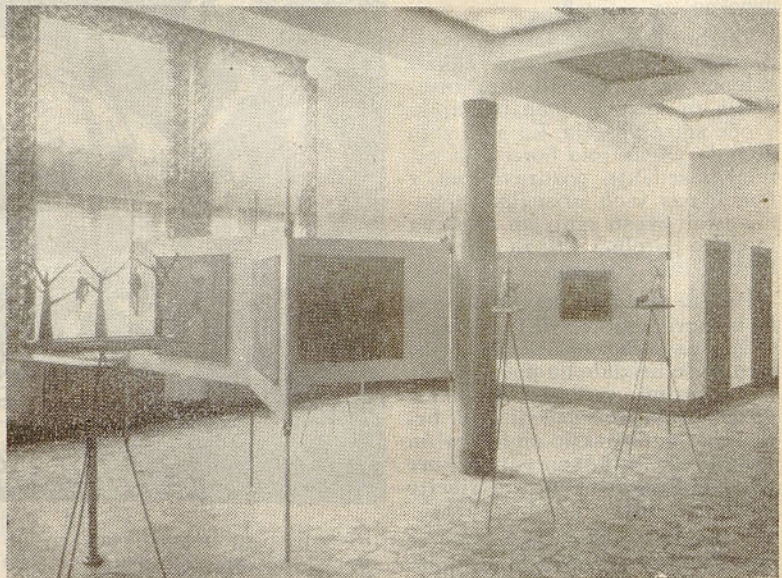
Sodobni razvoj orožja in načina vojskovanja terja od sleherne rezervnega oficirja in podoficirja, da se v tej večini izpopolnjuje, da bi v primeru potreb za ohranitev nedotakljivosti, neodvisnosti kot branitelj NOB uspešno stal na mejah domovine.

Izvolili so nov odbor, katerega predsednik je ostal Mljač Adolf. Za uspešno delo organizacije pa morajo prispevati svoj delež tudi ostali člani organizacije s svojo udeležbo na predavanjih, seminarjih in vežbah.

harmonikarjev v smislu šolskega pouka v društvenem okvirju pod vodstvom zborovodje tov. Cererja. Za ta pouk se je prijavilo v začetku 16 otrok iz skoraj vseh razredov osemletke. Med letom

že so se začeli pripravljati za prvi nastop, kar bo lep uspeh za tako mlade, kot so harmonikarji.

Pevci so se ponovno sestali in vadijo svoj program. Upajo pa, da se bo število pevcev povečalo

V avli kulturnega doma je bilo že več razstav

so trije odpadli, tako, da šteje sedaj zbor 13 aktivnih članov — harmonikarjev.

Prostor kluba, ki je ob večerih vedno poln

rodne šahovskega prvenstva na Bledu ter v drugi skupini osvojili 10. mesto. Mislim, da je to velik uspeh za naše šahiste in bo smo vsi lahko ponosni na tako lepe uspehe.

V letošnjem letu je društvo začelo z izobraževanjem mladih

Takoj v začetku so se pokazale težave pri učenju, ker je starost harmonikarjev različna, tako da jih je bilo treba razdeliti v dve skupini. Prva skupina je s programom nekoliko naprej od druge, čeprav je program za obe skupini enak.

in da se bodo vključili vsi tisti, ki so pred leti že peli v zboru in takoj jim tudi uspeh ne bo izostal.

V pretekli sezoni je društvo formiralo tudi likovno sekcijo, katere je organizirala štiri razstave ter si uredila vse pripomočke za razstave. V bodoče bodo povabili primerne razstavljavce iz bližnje in daljnje okolice, kar jim bo uspelo ne samo z vpludnostjo, ampak bo treba kakšno dobro delo od razstavljavca tudi odkupiti.

Klub je odprt petkrat tedensko od 18. do 22. ure. Obiskovalci kluba imajo na razpolago televizor, radio z gramofonom ter diskoteko, igralne karte, šah in 18 različnih časopisov in revij. V klubu je bilo organiziranih 17 različnih klubskih večerov, predvsem pončnih filmov, potopisnih in političnih predavanj z spremljavo diapozitivov.

Programi niso bili v taki meri obiskani kot bi bilo zaželeno.

V prihodnje naj bi za klub zbirali take programe, ki so dobro obiskani, skupno z drugimi organizacijami in predvsem gledali na vsebino in kvaliteto klubskih večerov.

Skupno je bilo 36 prireditev naših sekcij s preko 4.800 obiskovalcev. Od tega je bilo v Štorah 16 prireditev. Ostalih prireditev raznih ansamblov in drugih društev je bilo 15. V letošnjem letu je število prireditev in obiskovalcev naraslo od prejšnjega leta

Tovariš urednik!

V uvodu naj povem, da me je k tem nekaj stavkom napotil članek tovariša Vrečka »Kako dolgo še«. V njem je avtor analitično prikazal že leto dni trajajoče nerazumljivo in neprijetno mrtvilo v mladinski organizaciji v naši tovarni. Na žalost je vse res, kar navaja tovariš Vrečko, čeprav tudi on ni vedel vseh vzrokov.

Kot enemu izmed 400 mladincev, kolikor nas v podjetju dela, mi je zelo težko, ko vidim vso to mlado generacijo, ki je sicer zainteresirana na delovnih mestih, zainteresirana, da študira in si tako strokovno izpopolnjuje svoje obzorje, kar bo nekoč vsekar v prid tudi tovarni. To drži. Toda ni res, da mlad človek ne more poleg še tako intenzivnega študija žrtvovati eno uro na teden za kratek mladinski posvet, sestanek, razpravo. Isto velja za vse druge (ne) objektivne razloge, ki botrujejo neaktivnosti naše mladinske organizacije kot so npr.: problem vozačev, delo v izmenah itd. Naj samo za primer navedem veliko aktivnost mladine v vasi Kompole, ki je, odkrito so to priznali tudi občinski in okrajni mladinski funkcionarji, našla prave oblike dela v športnem, kulturnem in tudi na politično-ideološkem področju. Toda vsi ti mladinci so zaposleni v tovarni. Kaj je potem pravi vzrok, da ne bi nekaj svojega mladinskega entuzijazma darovali tudi aktivu v železarni? Odgovorimo si na to vprašanje, je odgovor jasn, ker je samo eden. Krivo je mladinsko vodstvo. To da ne predsednik in sekretar, (v nadaljnjem besedilu Uлага, Ivan-

šek) celoten komite in še aktiv mladih komunistov, ki v svojih vrstah združuje okoli 35 članov. Prejšnji mesec sem prisostvoval nekaj mladinskim konferencam, med drugim letni občinski konferenci v Celju in pa občnemu zboru mladine v »Emajlirki«. Da bi zakrili naše stanje, člani občinskega komiteja v svojih referatih železarniške mladine sploh niso omenjali Zbori mladine v »TEP« pa so vedno doživljali zase. Kritike, samokritike, problematika tovarne in mladih v nji, vsega je dosti in o vsem se razpravlja v omenjenem celjskem kolektivu. Politika kaznovanja je dandanes že res zastarela stvar, moje mnenje pa je, da bi vsaj malo pač kazalo potrskati na zavest vsaj tistih mladih ljudi, ki v določenem smislu uživajo benifikacije tovarne s tem, da so razporejeni po delovnih mestih, ki ne odgovarjajo njihovim kvalifikacijam — vse v svrhu njihovega bodočega razvoja. Predvsem pa ne morem izvesti tistih trideset mladih ljudi, ki s svojo neaktivnostjo pač ne zaslužijo, da nosijo legitimacijo avantgardne organizacije. Ali res ne bi kazalo tudi v naši tovarni spet ustanoviti močan mladinski aktiv, ki bi se, recimo, brigal za vsakega mladega člana, predvsem pa za novospregajetega.

Področje dela mladine je obširno, aktivnost aktivna je lahko le koristna, seveda, če ni pasivna. Zadnji čas pa je, da to pasivnost odpravimo tudi pri nas. Kakšnega mnenja ste tovariši mladinci v tovarni — vesel bi bil, če bi lahko z vsemi vami vred na novo zaoral leđino mučnega mrtvila v naši mladinski organizaciji.

Jože Kragelj

Še enkrat nekaj iz Kompol

O Kompolah in njeni mladini smo v Storskem železarni že čitali. Saj ni čudno, ker so prebivalci te vasice zaposleni po večini v Železarni Štore, da napišem ta članek.

Že voditelji naših najmlajših, tov. učiteljice in tov. Rutar so starše prvo nedeljo v tem mesecu povabili na roditeljski sestanek in pripravili prav lep in poučen program. Povabili so tudi tov. dr. Doplihar Aleksandra, ki nam je predaval o alkoholizmu in njegovih posledicah. Da je bilo predavanje in njegov pomen še bolj jasn ter razumljiv, je delo in vpliv alkohola na človeški organizem prikazal v filmu. Za vse to se tov. dr. Dopliharju in učiteljsstvu lepo zahvaljujemo. On pa nam je z veseljem obljubil, da nas bo na prihodnjem sestanku poučil o prvi pomoči bolniku. Toliko o delu in učencih, ki obiskujejo šolo v Kompolah. Precejšnje število otrok pa obiskuje zadnja leta osemletke v štorski šoli. Otroci, ki stanujejo na vzhodni strani Kompol so vezani na prehode čez potoke in Voglajno do glavne ceste Celje—Sentjur. Brvi čez potoke so v kri-

tičnem stanju; vse trhle, ponekod leži samo en obglodan tram čez vodo. Most čez Voglajno, pred katerim stoji spomenik pohoda XIV. divizije po Stajerski, pa je luknjast in tam, kjer je voda najgloblja — brez ograje. Res je, da so že večkrat naredili zasilno ograjo, ali na žalost nima obstanka na mostu. Nevem komu se zdi to delo tako junaško, da jo v dveh — treh dneh zopet poruši. Ali pomisli pri tem na nevarnost? Jesen, dež in zima, vse to je pred vrati. Otroci, ki imajo pouk popoldan, se bodo kmalu vračali domov po temi, in če so zdravi so tudi živahni in ravno tam, kjer grozi nevarnost, je za njih najlepše. Pri takih okoliščinah ne moremo pričakovati otrokove vrnitve samo z veseljem, temveč s stalnim strahom, da se mu ne bo kaj pripetilo. Pa tudi delavci imajo otežkočeno pot v službo, da o prevozu niti ne govorimo.

Upam, do bodo te vrstice pri zato mirodajnem forumu našle odmev vsaj za najnujnejša popravila mostu.

Sorec Ivanka

Mladinci na drugem mestu

Za vsakega mladega občana je največja čast, da lahko zastopa na tekmovanjih svoj kraj in pred javnostjo pokaže, kaj zna in kaj zmore. Posebno ponosen pa je, če lahko zastopa svojo ožjo domovino Slovenijo na katerem od zveznih tekmovanj. Letos je takšna čast doletela mladinsko vrsto Gasilskega društva naše železarnice, ko je kot slovenski prvak za leto 1964 zastopala Slovenijo na

parja Augustinčiča. Bogata razlaga zgodovine NOB pri spomeniku je vse tekmovalce seznanila z borbo in trpljenjem bosanskega ljudstva med NOB, ko je samo Krajina dala 195.000 žrtev. Po ogledu spomenika pa smo bili mladinci in tovariši iz vodstva sprejeti pri predsednikih okrajnega komiteja in gasilske zveze Banjaluka. Tu smo si zmenjali mišljenja o delu v gasilski or-

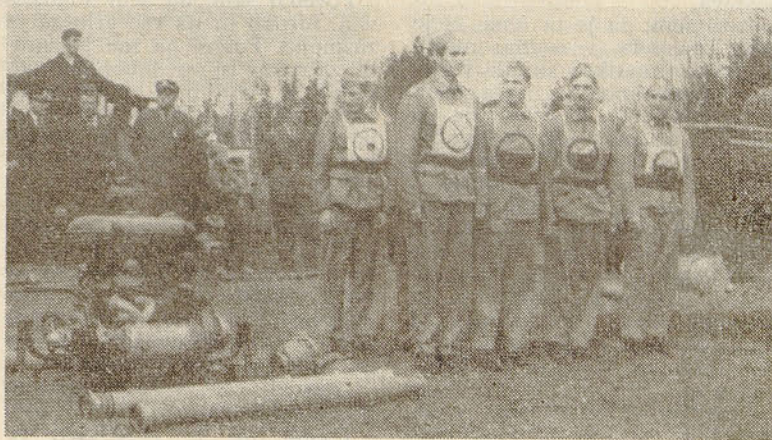
Na tekmovanju, katero je potekalo v znaku plemenite borbe za točke, smo zasedli častno drugo mesto, pred nami je bila ekipa iz Srbije. Z malo več sreče in z boljšim sojenjem bi lahko bili prvi. Pokazali smo se pa kot solidni in fair tekmovalci, saj smo posodili svoje orodje zmagovalni ekipi Srbije, katera v disciplini trodelnega napada s svojim orodjem ni uspela in je disciplino ponavljala, kar naši ekipi ni bilo dovoljeno. Naša ekipa je radi nedoslednosti sodniškega zbora bila ob zasluženem prvo mesto, pokazala pa je, kako se naj ne sodi. Vseeno smo na dosežen uspeh ponosni.

Naša odprava na I. zveznem tekmovanju gasilcev — mladincev je uspela, s čemer smo upravičili zastopanje Slovenije na tako pomembnem tekmovanju.

Mladinci so s svojim uspehom upravičili zastopanje Slovenije na prvem zveznem tekmovanju gasilcev — mladincev in v mnogem pripomogli, da je Slovenija v skupnem plasmanu vseh oddelkov premočno osvojila prvo mesto v tekmovalni sezoni 1964. Osvojena plaketa in diploma, ki krasita dvorano gasilskega doma v Storah, potrjujeta dosežen uspeh.

Mladinci so s svojim tekmovanjem v Bosni videli in spoznali mnogo novega, na tekmovanju samem pa pridobili mnogo na izkušnjah, kar bodo v bodoče pri svojem delu s pridom uporabljali.

Vodstvo društva je na mlado in disciplinirano vrsto posebno ponosno, ponosna je tudi celotna gasilska organizacija Slovenije, katera postavlja delo gasilskega društva Železarnice Štore za vzgled, pri čemer ima delovni kolektiv Železarnice Štore mnogo za-

Mladinska desetina pred tekmovanjem

prvem zveznem tekmovanju gasilcev — mladincev 11. in 11. oktobra v Banjaluki. Že sama pravica sodelovati na takem tekmovanju je za mladince nadvse pomemben dogodek, korakati kot zastopnik Slovenije pod zastavo SR Slovenije v drugi bratski republiki pa je za mladega človeka enkratno doživetje. Mi, ki smo to videli in doživeli, smo bili zelo veseli strumnosti mladih, saj smo v njih gledali predstavnike bodočega rodu štorskih železarjev.

Na tekmovanje v Banjaluko smo se podali z dvema gasilskima avtomobiloma, katera nam je priskrbela občinska gasilska zveza Celje. Pot, po kateri smo se vozili, je bila zelo zanimiva, saj smo videli lepote mnogih krajev, skozi katere smo se vozili. Potovanje je bilo tudi udobno, za kar je poskrbelo vodstvo potovanja.

V Banjaluki so že bile zbrane ekipe iz ostalih republik, katerim smo se tudi mi priključili in se skupno namestili v hotelu Bosna. Pred tekmovanjem smo si ogledali mesto z njegovimi znamenitostmi. Prireditelj tekmovanja, gasilska zveza Banjaluka, je za vse udeležence tekmovanja organiziral ogled spomenika padlim borcem NOB iz Bosanske Krajinne. Spomenik, največji v Bosni in Hercegovini, stoji na najlepši točki nad Banjaluko, na mestu, kjer je bil zgodovinski sestanek, katerega je 6. julija 1941 vodil Đuro Pucar — Stari. Na tem sestanku komunistov — revolucionarjev BiH je bilo sklenjeno, kaj je potrebno urediti za začetek oboroženega upora, izbrano je bilo vodstvo upora in imenovan je bil glavni komandant. S tega sestanka so odšli najboljši sinovi bosanskega ljudstva na razna področja BiH, da organizirajo upor. Spomenik, ki predstavlja prihod ladje na horizont, simbolizira upor ljudstva in rast njegove moči, obenem pa kaže tegobe ljudstva in pritisk okupatorjev. Spomenik je iz braškega marmorja in je delo znanega ki-

ganizaciji. Za nas pa je naše vodstvo pripravilo veliko presenečenje in nas popeljalo po lepi dolini Vrbasa na ogled zgodovinskega mesta Jajce. Tu smo si ogledali dvorano, kjer je bilo zgodovinsko, za naše narode nadvse pomembno drugo zasedanje AVNOJ. Dvorana je takšna, kot je bila 29. novembra 1945. leta; le da je spremenjena v muzej narodne osvoboditve. Muzej seznaja obiskovalca s celotnim delom zasedanja in z dogodki v zvezi zasedanja. Zapisniki z zasedanja in razne slike dajo obiskovalcu takšen pogled na zasedanje kot, da

Mladinci so si ogledali tudi lep spomenik nad mestom

bi se ga sam udeležil. Nemogoče je vse opisati, kar smo tu videli. Z ogledom slapov Pive in mesta smo zaključili naš izlet v Jajce in se vrnili v Banjaluko. Vodstvo potovanja nam je omogočilo, da vidimo to, kar morda ne bomo več videli. Sedaj bomo laže razumeli, kako je bilo v Jajcu na II. zasedanju AVNOJ.

slug. Na tak uspeh in na tako laskava priznanja smo vsi člani kolektiva upravičeno ponosni.

Mladincem za uspeh iskrene čestitke z željo, da se potrudijo in se do leta 1966 uvrstijo med ekipe, ki bodo zastopale Jugoslavijo na tretjem tekmovanju gasilcev iz 51 držav, ki bo v Beogradu.

MA

PISMO IZ JLA

Za redno dostavljanje Štorskega železarniškega glasila, ki ga z veseljem prebiram ob prostem času in v katerem najdem vedno mnogo zanimivega, kar je zasluga članov kolektiva in prav tako uredniškega odbora, se najlepše zahvaljujem.

Mene, kakor ostale člane kolektiva, ki smo na odsluženju kadrovskega roka, zanima predvsem potek investicijske izgradnje, novosti v proizvodnji in uvajanje novih izpopolnjenih strojev. Prav

zaradi tega, se mi zdi 9. številka Štorskega železarniškega glasila, tako po prostorni ureditvi, kot po vsebini.

Posebno sem se razveselil lepo urejene tehnične priloge. Čeprav ni o njej ničesar iz moje stroke, sem jo z zanimanjem prebral.

Ob bližnjem prazniku 29. novembra — dnevu Republike, pa želim vsem članom kolektiva mnogo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva.

Muhovec Rado

OPOZORILO!

Vzlic temu, da je že precej časa v veljavi Statut podjetja v katerem so določeni tudi nazivi organov upravljanja, še vedno zasledimo v dopisih Železarni in raznih zapisnikih nepravilni kratice: CDS in ODS tj. Centralni delavski svet in obratni delavski svet.

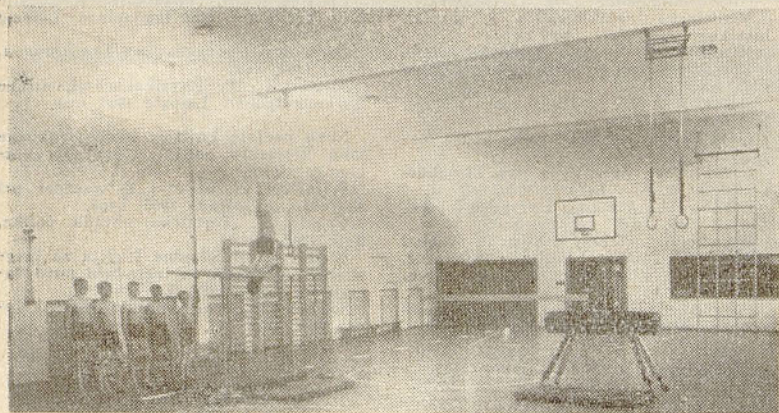
Priporočamo, da v bodoče uporabljate pravilne kratice, ki odgovarjajo nazivom organov upravljanja. Pisali bomo torej:

DSP — Delavski svet podjetja, DSE — Delavski svet enote

Partizan - Kovinar je aktiven

Delo telesno-vzgojnega društva »Partizan — Kovinar« v Storah je močno zaživelo. Vse sekcije z vsemi svojimi oddelki so pričele z vadbo. Vadbo vodijo dobri trenerji in vodniki tako, da je pričakovati, da bodo uspehi kmalu vidni. V društvu trenutno delajo nogometna, rokometna, namiznoteniška, košarkarska, kegljaška in telovadna sekcija. Smučarska sekcija bo začela z aktivnimi treningi brž ko bodo za to dani pogoji. Največ članov imata telovadna in kegljaška sekcija. Največje uspehe pa letos beležijo kegljači, kateri so pred kratkim

svojim znanjem. Ta akademija bo pa tudi istočasni uradni sprejem za naše telovadce — olimpijce v Storah. Vsi naši olimpijci Cerar, Šrot in Brodnik so obljubili, da bodo prišli in telovadili na akademiji, ki bo v Kulturnem domu. Štorjani in drugi bodo na tej akademiji videli mimo nastopa pripadnikov Partizana Štore še telovadbo Cerarja, Šrota in Brodnika, ki bodo pokazali vaje, s katerimi so se borili za jugoslovanske barve v Tokiu. Tovariš Cerar pa nam bo pokazal celotno vajo na konju z ročaji, s katero je osvojil zlato kolajno in

tekmovali za naslov prvaka Slovenije. Rokometaši tekmujejo v štajerski ligi, nogometaši pa uspešno tekmujejo v II. okrajni ligi. Treningi so dobro obiskani, tako da so letos športni objekti dobro izkoriščeni, posebno velja to za kegljišče in telovadnice. Telovadnica je zelo dobro zasledena, saj se vsi oddelki telovadne sekcije mrzlično pripravljajo na veliko telovadno akademijo, ki bo 19. decembra v počastitev dneva armade. Priprave so še posebno zato tako temeljite, ker se hočejo telovadci pokazati s

vajo na drogu, ki mu je prinesla bronasto odličje. Akademija bo enkratno doživetje za vsakega, ki se je bo udeležil. Pokazala bo, kaj človeško telo z vztrajnim večletnim treningom in samopremagovanjem zmore. Videli bomo pesem ritmike v mladem zdravem telesu telovadca.

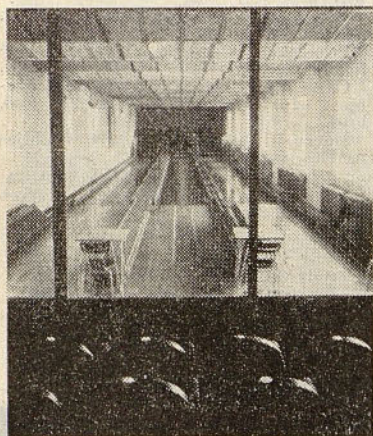
Vodstvo »Partizan — Kovinar« Štore, ki posveča enako skrb vsem sekcijam upravičeno pričakuje, da bo obisk akademije odličen in da bodo vsi z akademijo in delom društva zadovoljni in ga v bodoče podprli.

Pestra dejavnost štorskih kegljačev

V zadnji številki našega železarja smo poročali o uspehih naših kegljačev, ki so bili doseženi v mrtvi sezoni kegljanja. Prav zaradi rednega treniranja skozi vse leto so naši kegljači zabeležili odlične rezultate, razen nastopa na republiškem prvenstvu v borbenih partijah, na katerem je naša izbrana ekipa popolnoma odpovedala.

Ko govorimo o uspehih in napredku kegljaške sekcije, mislimo predvsem na posameznike, dočim v borbenih partijah se rezultati bistveno niso izboljšali, celo je opaziti, na so bili rezultati na posameznih prireditvah slabši od preteklega leta. Posledica tega je slab sistem treningov za borbene partije. Tekmovalna ekipa je bila v glavnem sestavljena iz najboljših posameznikov na 200 lučajev in se je večkrat ponovilo, da so prav ti v borbenih partijah popolnoma odpovedali. Kljub vsemu smo z doseženimi rezultati lahko zadovoljni, saj je naša izbrana ekipa prvič osvojila občinsko prvenstvo in drugoplasirana na okrajnem prvenstvu v borbenih partijah. Z drugim mestom na okrajnem prvenstvu se je ekipa plasirala na republiško prvenstvo. Udeležba na republiškem prvenstvu je bila za našo ekipo uspeh, pa kljub temu z rezultatom, ki je bil na omenjeni prireditvi dosežen, nismo zadovoljni. Vzrokov je več. Vsekakor eden največjih je ta, da komisija za kegljanje pri občinski zvezi za telesno kulturo v Celju nima izdelan program dela in so zaradi tega klubi za vsako prireditev šele zadnji čas obveščeni. Tako se je zgodilo tudi pri nas. V največjem poletu družinskega prvenstva se je izbrana ekipa morala udeležiti okrajnega in republiškega prvenstva, razum-

ljivo brez sistematičnih priprav. Okrajno prvenstvo je bilo organizirano s takšno zamudo, do so prvoplasirane ekipe morale že naslednji dan odpotovati na republiško prvenstvo in je tako razumljivo, da ni bilo mogoče pričakovati kakšnih boljših rezultatov od vseh celjskih ekip. Zaradi slabe organizacije prirediteljev posameznih nastopov, je bila naša ekipa močno oško-

dovana, saj so se morali od intenzivnega tekmovanja na 200 lučajev takoj preusmeriti v borbene partije, kar pa ima vedno za posledico slab rezultat.

In na koncu še to! Na štorskem kegljišču se odvijajo ogorčene borbe za najboljše kegljače in kegljačice Štor. Pri moških vodi po drugem kolu Tomo Šalič, pri starejših članih je zmagal Anton Filipič, pri članicah pa Vida Veselak. V naslednji številki železarja bomo poročali o rezultatih družinskega prvenstva za leto 1964.

Tine Veber

Prvenstvo se bliža h koncu. Samo dve nedelji nas še ločita, do zaključnega žvižga jesenskega prvenstva.

Dosedaj kovinarju ni šlo vse gladko, saj je moral v Zrečah poklekniti pred borbenimi domačini, zadnjo nedeljo pa so fantje komaj rešili le točko proti »Polzeli« in so tako zapravili naslov jesenskega prvaka. Preostale dve nedelje igra »Kovinar« še z Vranskim na Vranskem in Rogatcem v Rogatcu. Treba bo zavihati rokave, če bodo hoteli fantje spraviti še nekaj točk in si tako olajšati položaj za spomladansko prvenstvo.

Seveda, pa se ni treba nadejati prvaka, če ne bo skupnih treningov in družabnosti. Tovariš Ožek Martin, tehnični referent I. moštva mi je zaupal, da je disciplina slaba, treningi zelo slabo obiskani, da vsled tako slabe discipline ni pričakovati vidnejših

Štorski rokometaši so osvojili dve točki

V VI. kolu štajerske rokometne lige so rokometaši štorskega Partizana s tesnim rezultatom premagali ekipo MTT iz Maribora z 11:10.

Na stadionu Železarja je pred 200 gledalci odlično sodil Ginter Erih iz Raven na Koroškem. Vreme je bilo deževno. Gole za Štore so dosegli Kresnik 2, Fink 1, Škorjanc 3, Hribnik 4 in Kunej 1. Za goste so dosegli gole: Klanjšek 3, Lesničar 4, Škrbinc 2, in Šmid 1.

Kot običajno, tako tudi v tem srečanju, so domačini v začetku tekme pokazali slabo igro. Takoj v začetku tekme so gostje prvi dosegli gol in prišli v vodstvo, 7:2. Ko je v igro vstopil domači vratar Kokot, ki je trenutno v odlični formi, so gostje v prvem delu igre še dosegli en gol. Tako, da se je prvi polčas končal z rezultatom 8:6 za goste.

V drugem polčasu so domačini pokazali lepo igro in se zbrali ter takoj izenačili. Takoj zatem je postala tekma napeta in so bili eni kot drugi igralci zelo živčni, tako, da je moral sodnik izključiti dva igralca gostov za 2 minuti.

Po tekmi je ekipa MTT vložila protest pri tekmovalni komisiji v Mariboru, katera je protest rešila v korist štorskih rokometašev.

V VII. kolu so bili štorski rokometaši v gosteh v Velenju in s tamkajšnjo ekipo izgubili z visokim rezultatom 17:7. Ekipa ni bila v popolni postavi in je bilo pričakovati izgubo, vendar ne s tako visoko razliko. Sedaj je ekipa na 7. mestu na lestevici pred MTT in Grižami. Vodijo pa Belinci pred Ormožom.

T. K.

SOVRAZNIK JE BESNEL

(Nadaljev s 3. strani)

je bilo v tej bitki zajetih okoli dvajset sovražnikovih vojakov, med njimi tudi oficir. Za dobro uspehi sovražnikov poraz, katerega je doživel že drugič v istem dnevu, je ponovno dokazalo heroizem in iznajdljivost na višku morale borcev XIV. divizije.

Kljub porazu in izgubam, ki jih je sovražnik utrpel, še vedno ni miroval. Zbiral je nove sile, da masčuje nastalo škodo ter pripravljaj nov napad nad enote XIV. divizije, kar se je odigralo v naslednjih dneh.

V mraku so borci XIV. divizije sprejeli nazaj v okrilje in zaščito veličastni pohorski gozdovi v popolno varstvo pred sovražnikom. V dolini je nad poraženimi besnel Gauleiter Steindl in koval nove načrte za uničenje legendarne XIV. divizije, kar pa mu ni nikoli uspelo.

Tajnikar Janez

NOGOMET

uspehov. Tako je na zadnji trening tekmi proti »Kladivarju« prišlo le 8 igralcev, druge pa je posodil »Kladivar«, da se je tekma lahko odigrala. Rezultat 14:2 v korist »Kladivarja« je visoko izražen in meče slabo luč na »štorsko moštvo«. Res je, da so

hi ne bodo izostali, v nasprotnem pa lahko pride še do hujšega. Zadnja tekma z »Polzelo« naj bo opomin, da nasprotnike ni za podcenjevati.

Lestvica po 7. kolu:

»Kovinar« je na tretjem mestu,

Slika je še iz boljših časov našega nogometa

trije standardni igralci vsak popoldan odsotni vsled študija, toda kljub temu, kaj takega se ne bi smelo dogajati, saj ni bilo videti v moštvu nekaj igralcev, ki nimajo nobenih drugih obvez, saj so vse popoldneve prosti. Res je, da moštvo ob taki disciplini ne more priti do želenega uspeha.

Disciplino je treba popraviti, saj že ni prepozno, ni še vse zaigrano. Prepričani smo, da uspe-

tesno mu sledijo »Polzela«, Gotovlje in Vransko.

	Točk
1. Rogatec	7 5 0 2 33 : 17 10
2. Zreče	6 5 0 1 23 : 12 10
3. Kovinar	6 4 1 1 26 : 6 9
4. Polzela	7 3 2 2 23 : 14 8
5. Gotovlje	7 4 0 3 21 : 19 8
6. Vransko	6 3 1 2 15 : 12 7
7. Šalek	6 2 0 4 9 : 20 4
8. Šentjur	7 1 0 6 13 : 34 2
9. Ponikva	6 0 0 6 15 : 51 0

ZDRAVNIK SVETUJE

Nekaj o žariščni okužbi

Piše: dr. Ludvik

Naloga zdravniške vede ni samo ugotavljanje in spoznavanje bolezni (diagnoza) temveč prvenstveno tudi ugotovitev vzrokov obo-

lenj, virov okužbe, načine širjenja bolezni in pota po katerih se obolenja prenašajo. Večina vzrokov obolenj je medicini že znana, v kolikor pa še za določene bolezni ni mogoče najti sigurnega vzroka njih nastanka, se zdravstvo trudi najti njih povzročitelja z raziskovanji po inštitutih, zavodih in zdravniških-specialistih. Kot rečeno, je zdravstvu večina vzrokov obolenj znana in v ta spoznanja spada tudi tako imenovana fokalna infekcija (žariščna okužba). Kaj so to fokusi ali žarišča? To so okužena mesta v našem telesu, od koder preti stalna nevarnost okužbe z najrazličnejšimi bakterijami. Fokus je torej laično nekako gnezdišče kužnih klic, od koder se stalno lahko pojavljajo bolezni, dokler ti fokusi obstajajo. Najbolj znana žarišča (fokusi) so pred vsem tonzile (mandelji) in pa inficirani granulomi poleg mnogih drugih. Tonzile so lahko že prarajeno degenerirane, nerazvite in funkcijsko nesposobne, med tem ko človek inficirane granulome dobi od neozdravljenih, bolanih zob. Tudi bolezni lahko okvarijo tonzile v toliko, da postanejo nemogoče ustaviti se udoru infek-

cijskega materiala (bakterij) v njih substanco in tako postati fokalni povzročitelj bolezni. Inficirani granulom je nekako novotvorba, ki nastane tako, da se narava skuša braniti pred oškodovanjem zdravih elementov in tvori vezno tkivo, ki obdaja korenino v obliki nekakšne kepice. Okužba zoba se razširi na tak granulom po poti zobne pulpe (prehranjevalni organ zoba) in tako nastane inficirani granulom, ki je stalen vir nevarnosti za naše zdravje. V določenih pogojih se iz enega takšnih žarišč razširijo bakterije po telesu in ustvarijo določene bolezni. Najnevarnejša posledica takšnih granulomov je vnetje čeljusti in pokostnice (periodontitis, periostitis), ki nudijo splošno znano sliko močnih bolečin, zatekleline, tvorbo gnojnih abscesov, ki prederejo včasih tudi lica. Vzrok zobnih bolezni so torej bakterije, ki začnejo svoje razdiralno delo v zobni kosti (dentin), širijo v globino, dokler ne pridejo do zobne pulpe, jo okužijo in so zarodek zobne gangrene, če se to stanje ne pozdravi. Zob štiti pred vdorom bakterij v dentin zobna sklenina, ki je najtrši del zobne substance. Če se ta sklenina okvari na ta način, da se v ustih tvorijo različne kisline, ki razjedajo zobno sklenino in tako omogočijo vdor bakterij v zobno substanco.

Nahajališča teh granulomov so lahko obe čeljusti na splošno pa povsod, kjer je zob gangrenozno obolen po prvotnem vnetju zobnega živca. S tem sem navedel nekaj fokusov ali žarišč, ki predstavljajo stalno ogrožanje našega zdravja, dokler se operativno ne odstranijo. Splošno znano je že, da imajo revmatična vnetja sklepov in mišičevja svoj izvir ravno v teh žariščih in da so doseženi naravnost vidni zdravstveni uspehi z odstranitvijo teh žarišč na način, ki sem ga navedel. Če pomislimo nadalje na druga težka obolenja izhajajoča iz teh žarišč kot so: vnetje srčnega mišiča, srčnih zaklopov, ledvic in drugih možnih organov, nam ne bo težko odločiti se za operativne ukrepe. V vsakem primeru je pa nujno posvetovati se z zdravnikom.

